

РЕШЕНИЕ

№ 855

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11120** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на ЗБК [фирма], ЕИК:[ЕИК] чрез адв. М. М. против решение № 153378 от 27.06.2019 г., постановено по административно наказателно дело № 6559/2018 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-18, издадено на 10.01.18 г. от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора са наложени осемнадесет „имуществени санкции“ отделно – всяка в размер 1000 /хиляда/ лева, на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекс за застраховането /КЗ/ за осъществен чрез осемнадесет деяния отделно състав на административно нарушение по чл. 337, ал. 2, предл. второ от КЗ.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е постановено в нарушение на закона, при съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до несправедливост на наказанието.

Касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Комисия за финансов надзор, редовно призован, представлява се от юрк. С., с пълномощно по делото. Оспорва касационната жалба и

моли решението на СРС да се остави в сила. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

За Софийска градска прокуратура – редовно призована, се явява прокурор К.. В съдебно заседание моли жалбата да се отхвърли, а решението на районния съд – да се потвърди.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав, намира за основателна по следните съображения: Софийски районен съд с решение № 153378 от 27.06.2019 г., постановено по административно наказателно дело № 6559/2018 г. по описа на съда, е потвърдил НП № Р-10-18/10.01.18 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗБК [фирма] са наложени осемнадесет „имуществени санкции“ отделно – всяка в размер 1000 /хиляда/ лева за осъществен чрез осемнадесет деяния отделно състав на административно нарушение по чл. 337, ал. 2, предл. второ от КЗ. За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за установено по безспорен начин, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно и последният е осъществил във всеки отделен случай признаците от състава на административното нарушение, инкорпорирано в правната разпоредба на чл. 337, ал. 2 от КЗ, като на основание чл. 18 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ следва да понесе отговорност за всяко нарушение отделно.

Основните възражения на касатора са, че първоинстанционният съд с постановеното обжалвано решение е нарушил закона, тъй като в приложените към административната преписка писмени доказателства няма данни кога касаторът е получил процесните премии и в този смисъл не може да се установи денят, от който следва да се брой 5- дневния срок, визиран в разпоредбата на чл. 337, ал. 2, предл. второ от КЗ, както и че не е обсъдил всички доводи на касатора относно незаконосъобразността на процесното НП.

Обжалваното решение е постановено в нарушение на закона. Неправилен е изводът на районния съд, че от събраните писмени и гласни доказателства, в това число застрахователни полици и дневни отчети на касатора, се установява, че последният е осъществил състава на административното нарушение с осемнадесет отделни деяния, за което са му наложени съответните осемнадесет административни наказания. Основателно е възражението на касатора, че не е установен денят, в който той е получил процесните премии, и че това е пречка за установяване на деня, от който следва да се брой 5- дневния срок, посочен в нормата на чл. 337, ал. 2, предл. второ от КЗ, което, от своя страна, води до несъставомерност на административното нарушение. От приложените в административната преписка писмени доказателства не се установява по несъмнен и категоричен начин, че плащането на застрахователните премии е било извършено в деня на сключване на съответните застрахователни договори. В последните са посочени падежите на задълженията за заплащане на застрахователните премии, които действително съвпадат с деня на сключване на

застрахователните договори, както и начинът за изпълнението на съответните задължения, но това не доказва по обосновен начин, че такова плащане е извършено. Падежът е датата, на която паричното задължение следва да бъде изпълнено, но това не означава непременно, че последното в действителност е било изпълнено. От друга страна, следва да се има предвид и посочената в жалбата разпоредба на чл. 336, ал. 1 от КЗ, според която получаването на плащане в брой на застрахователна премия или вноска следва да се удостовери с документ, а ако е платена цялата премия или е внесена първа вноска от нея – получаването се удостоверява в самия застрахователен договор. В този смисъл посочването на падежа на паричното задължение в застрахователните полици не е основание да се приеме, че е налице удостоверяване за получаването им. С оглед гореизложеното застрахователните полици и посочените в тях падежи за плащане не доказват по безсъмнен начин, че в действителност касаторът е получил плащанията на посочените като падежи дати.

На следващо място, дневните отчети на касатора също не са релевантно доказателство, чрез което да се установи точната дата на плащане на процесните премии, от която следва да се брой 5- дневния срок, установен в чл. 337, ал. 2, предл. второ от КЗ. Дневните отчети са доказателство за сключените от брокера застрахователни договори, както и за дължимите суми по тях, но не и за момента, към който касаторът е получил последните.

Наличието на данни за банкови преводи на дължимите премии от касатора към застрахователя не е релевантно във връзка с разглеждания спор. То е индигия за датата на изпълнение на задължението на брокера по отношение на застрахователя, но не и за датата, на която брокерът е получил дължимите премии. В този смисъл дори и безспорно да е установено кога са били преведени дължимите премии от брокера към застрахователя това няма отношение към датата, от която следва да се брой императивно установения 5- дневен срок в чл. 337, ал. 2, предл. второ от КЗ, а установяването на последната е необходим елемент от състава на административното нарушение, за което е наложено и съответното наказание на касатора. Без наличието на установена точна дата, на която последният е получил паричните плащания – премии, по застрахователните договори, 5- дневият законоустановен срок не може да се брой и съответно не може да се заключи, че е извършено административно нарушение. В този смисъл действително административното нарушение е несъставомерно именно защото липсва елемент от неговия фактически състав, а в тежест на административнонаказващият орган е да докаже, че са налице всички изискуеми от закона елементи, за да се счете, че е осъществен съставът на конкретно административно нарушениеа, а както бе обсъдено по- горе, представените писмени доказателства не са достатъчно основание да се установи по безспорен начин датата, на която касаторът е получил процесните премии.

С оглед изложеното, като е потвърдил издаденото НП, районният съд е постановил решение в нарушение на закона, като следва да се отмени както то, така и потвърденото с него НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 153378 от 27.06.2019 г., постановено по административно наказателно дело № 6559/2018 г. по описа на Софийски районен съд, и потвърденото с него наказателно постановление № Р-10-18, издадено на 10.01.18 г. от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗБК [фирма], ЕИК:[ЕИК] са наложени осемнадесет „имуществени санкции“ отделно – всяка в размер 1000 /хиляда/ лева, на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекс за застраховането /КЗ/ за осъществен чрез осемнадесет деяния отделно състав на административно нарушение по чл. 337, ал. 2, предл. второ от КЗ.

ОТХВЪРЛЯ искането за заплащане на разноски за юрисконсултско в полза на ответника.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.